

SZAKMAI BESZÁMOLÓ

"Teaching English Creatively"

DICSŐ-ERDŐDI BALÁZS

Erasmus+ Mobility Agreement for School Staff and Quality Commitment

2019.08.11-2019.08.25

Lake School of English, Oxford

I. A mobilitás főbb adatai

A résztvevő neve: Dicső-Erdődi Balázs

A mobilitás célországa: Nagy Britannia

A választott továbbképző kurzus helyszíne: Oxford

A továbbképző intézet neve: Lake School of English

A mobilitás keretében elvégzett kurzus neve: How to Teach English Creatively

A mobilitás időtartama: 2019.08.11-2019.08.25

II. A mobilitás céljai

A Városmajori Gimnázium és Kós Károly Általános Iskola (továbbiakban VMG) Erasmus + KA1 Mobilitási projektjének keretén belül, angol tanárként vettem részt Oxfordban egy Hogyan tanítsunk angolt hatékonyan 2 hetes kurzuson 2019.08.11 és 08.23 között. A mobilitás alapvető célja az iskolai idegennyelvi módszertani sokszínűség szinten tartása, frissítése és új technikák elsajátítása.

Az oktatás szerves része volt a helyi kultúra, a brit oktatási rendszer, az egyetemi rendszer megismerése, a különböző angol kulturális helyszínek (színházak, múzeumok) látogatása, a hogyan kötődik a kultúra a mindennapokhoz és mindennapi műveltséghez elsajátítása empirikus módon.

Személyes céljaim hasonlóak voltak bármelyik kollégámhoz: nyelvterületen szerettem volna felfrissíteni nyelvtudásom, új kapcsolatokat akartam kialakítani, Nagy Britannia egy számomra még ismeretlen, de óriási presztízsű városát, környékét, lakói mentalitását megismerni. A szállás kiválasztásánál is fontos volt, hogy egy helyi brit családnál tudjam tölteni a mindennapjaim és beleláthassunk egymás életébe egy kicsit, leginkább az étkezések és a délelőtti, esti pihenések részeként.

Fontos célkitűzés volt a módszertani fejlődés, a magabiztosabb óratervezés, s hogy a tanfolyam során bővíthetem szakmódszertani repertoáromat, tananyagot gyűjthetek, színesíthetem tanóráimat, sikeresebben motiválhatom tanítványaimat.

III. A mobilitás tapasztalatai és eredményei

Mivel rendszeres buszjárat a londoni Heathrow repülőtérre van és itt volt a mennyiségre (két hétre mentem és könyveket is szerettem volna haza hozni) legnagyobb csomagszállítási lehetőség, ezért hosszas próbálgatás után augusztus 8 és 25 között British Airways-nél foglaltam jegyet, ami a tanfolyam megkezdése előtti harmadik estére és az utána levő vasárnapra jött ki. Így két plusz napot kulturális ráhangolódással tölthettem, az első kettőt (08.09-10) egy barátomnál, a Cotswalds-dombságban, ahol egyik nap túráztunk a dombságban, másik nap pedig Warwick kastélyát látogattam meg, a harmadik nap már az utazással és Oxfordban induló ismerkedéssel telt el. Az utolsó teljes napom augusztus 24.-én szombaton, a Bodleian könyvtár gyűjteményeinek, kiállításainak, a Technikatörténeti Múzeum (Museum of Science), a Trinity és New College (azaz egyetemi központok) és a Botanikus Kert látogatásával töltöttem, míg vasárnap, 25-én már elkezdtem írni a pályázati beszámolót (*jobbra Warwick, lovagi torna bemutató – lent Lucy Holmes diákokat megmozgató nyelvtan feladatot demonstrál*).

A kurzus mind az intézményes, mind a személyes célkitűzéseket teljesítette 10 fős csoportban tanulhattam 2 spanyol (1 katalán spanyol), 3 libanoni, 1 lengyel, 1 cseh, 1 olasz, 1 bolgár tanárnővel, akikkel gyakran megosztottuk tanári tapasztalatunkat.

A két hetes, 42 órás tanfolyamot, melyen túl még voltak közösségi kulturális programok is a Lake School of English, 41 éve működő, a British Council által magasan jegyzett magánnyelviskolója tartotta, gyakorló nyelvtanárokkal. Első héten egy kreatív, a szavak varázsát központi helyre tevő, mozgásos tanítást is alkalmazó kollégával, Lucy Holmes-szal tanultunk, a második héten pedig egy wales-i származású és a nyelvet beszélő nyelvtanár, festő, Siân Tezel, aki a vizualitást, a képeket, filmeket helyezte előtérbe és osztotta meg velünk nyelvtanári módszertani és szakmai ismereteit.

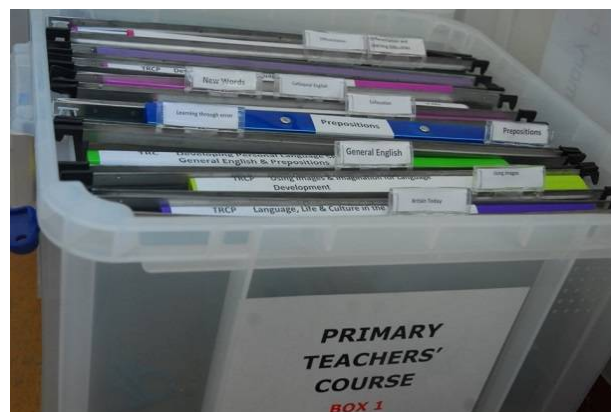
Biztosan a jó hangulatú együttműködés az oka, hogy csoportunk úgy döntött, továbbra is tartja a kapcsolatot, ennek érdekében, megmarad az általunk létrehozott virtuális munkacsoport is.

A tanfolyam szerves részét képezték a az iskola által meghirdetett kirándulások. A délutánonként szervezett, idegenvezetővel kísért rövidebb programok is rendkívül tartalmasak, és érdekesek voltak. A nyelviskolának külön városvezető szakértője volt, Rob, aki bemutatta nekünk a várost, s ingyenes kirándulásokat szervezett a legnagyobb helyi gyűjteménybe, az Ashmolean múzeumba, illetve az egyik fő egyetemi komplexumba, a Christ Churchbe is. Voltak hosszabb kirándulások is, például Londonba és a Világörökség egyik látványos helyszínébe, a blenheimi palotába, de mivel részben már voltam, részben mivel keveselltem az időt, ezeket egyedül látogattam meg, hogy alaposan el tudjak merülni a hely varázsába *(lent Rob magyaráz a csoportnak a Chris Church kollégium nagy ebédlője alatt).*

A nyelviskola kiválóan volt szervezve, a tanárok a heti 21 óra mellett szervezetten vettek részt a társasági programokban, minden csütörtökön más és más „pub”-látogató, beszélgető tanár volt velünk, de például az egyik ír származású tanár az énekes-gitáros koncertjére is meghívott minket, ami különleges élménynek bizonyult. E mellett bepillantást kaphattunk, a tananyagkészítés rejtelseibe, Holmes tanárnő társszerzőként jegyzett idioma könyvéből is tanított minket, megmutatták a laminált tananyagkészítés rejtelseit és a több hetes kurzusokra hogyan rendszerezik a tananyagot *(jobbra a rendszerező - David koncertje a Wheatsheath Pub emeleti helyiségében lent).*

A vendégcsalád Oxford Kennington nevű városrészében (korábban önálló falu) lakott, ahol egy cseh tanárnővel voltam elszállásolva, a mindennapos reggelik és vacsorák során bőven volt idő megosztani a kulturális tapasztalatokat és különbségeket. A háziak nagyon kedvesek és nyitottak voltak, a háziasszonyunk első nap bekísért minket a városba és körbemutogatott, de utána is rendszeresen ellátott tanácsokkal minket és mindig igyekezett hagyományos brit főételeket főzni, mikor megérkeztünk éppen a kertjéből szedett almából készített apple crumble-t *(jobbra kilátás az emeleti ablakból a 35-ös emeletes busszal és szivárvánnyal)*.

Oxford és agglomerációja is teljesen különleges élménynek bizonyult, a belváros gyalogosan kényelmesen járható, tele van nyüzsgő boltokkal, vendéglátó helyekkel és múzeumokkal, ahová akár sikátorokon, kavics utakon is lehet közlekedni. A belvárosból a forgalmat erősen szabályozták, az egész város nagyon biztonságos, a régi lámpák kamerákat rejtenek és nagyon fejlett és megbízható az emeletes buszokból álló tömegközlekedés is. Előtérbe helyezik a távolsági parkolást (P+R) és külön kedvezményeket adnak azoknak akik a városba busszal közlekednek autó helyett, vagy a kerékpárjukat használják, a sofőrök nagyon figyelmesek a kerékpárosokkal és a gyalogosokkal, akik teljes biztonságban érezhetik magukat.

Már az első napokban rabul ejtett a rengeteg víz, a Temze (aminek itteni szakaszát latin nevének Thamesis – rövidítéséből Isis-nak hívják), a Churwell folyó, illetve a régebben szénszállításra, ma már lakóhajós lakhatásra és turizmusra használt zsilipes csatorna-rendszer. Tíz-tizenöt perc gyaloglással zöldövezetbe lehetett jutni, ahol mindig volt sétáló, futó vagy kerékpározó.

Azonban Oxford nem véletlen az angol oktatás egyik elitista fellegrája, az oxfordi diákokból megalapított Cambridge-i Egyetem-mel együtt. Az itt lévő szürkeállomány és kreativitás egészen elképesztő skálán mozgott a középkori filozófus óriástól, Roger Bacon-tól, az Esterházy Antal 1790-es fertődi elbocsájtása után itt díszdoktori címet kapó és a Sheldonian színházban koncertező Haydn-ig, a zsidó származású német tudós mentő programmal két éven át itt tartózkodó Einsteinig, akinek egy kréta felírt tábláját és egy matematikai gondolatlevezetését beüvegezve őrzik a Technikatörténeti Múzeum. A Természettudományi Múzeumban található a világ egyik teljes dodó csontváza is, s ezt a becenevet használta magára az egyébként dadogó Charles Ludwig Dodgson, családi nevének első két betűjét megduplázva. Ő mivel elismert matematikaprofesszora volt a Christ Church Kollégiumnak (ez alatt a egyetem részeként saját kápolnával, könyvtárral és önkormányzattal rendelkező egyetemi épüleltkomplexumokat értik), s mivel nem akarta, hogy felismerjék nevét, ezért álnéven nevének latin eltorzításával, Lewis Carroll-ként, adta ki a dékán lányának, Alice-nek a szórakoztatására készített Alice Csodaországban című könyvét, aminek emlékét boltok, múzeumi kiállítások, festett ablaküvegek őrzik *(lent Magdalen College épüleltkomplexumának külső épületsora, mely a várost északról zárja le)*.

A középkori kolostor kerengőkre emlékeztető, saját autonómiájukat és diákjaik, tanárjaik privátszféráját hatékonyan védő kollégiumok különleges kincseket rejtnek. Így szerintem kihagyhatatlan a Christ Church képtára, ami az egyetlen Oxfordban és Cambridge-ben és elképesztő minőségű 14-18. századi festményeket (a leglenyűgözőbbek Beatrice d'Este 15. századi arcképe, Annibale Caracci Hentesboltja, Anthony Van Dyck befejezetlen lovasa, és Franz Hals női arcképe) tartalmaz három terme egy jellegtelennek látszó klasszicista bejárat mögött. De mondjuk Anglia egyik kötelezpéldányos könyvtárának, a Bodleian könyvtárnak a földszint alatti alagsorában sétálni is különleges élmény volt, tudván, hogy a 12 milliós könyvállomány a 27.000 fős egyetem kutatói paradicsomává teszi a várost. E mellett azért meg tudunk beszélni az angol közép és felsőfokú oktatás elitista jellegét, előnyeit és hátrányait és össze tudtuk hasonlítani hat ország oktatásával.

Ráadásul a múzeumok látogatása során olyan, mintha időutazáson vettem volna részt, hisz az Ashmolean Múzeum segít a Pompeii Múzeum restaurálási munkájában, cserébe Európában egyedülálló módon egy a Vezúv kitörése után Kr. u. 79-ben eltemetett város régészeti feltárása során előkerült különleges leleteket mutatták be egy nagyon gazdag kiállításon. Így két órára az ókori római birodalom idejébe is visszaröpülhettem.

Azért voltak pozitív és váratlan kulturális meglepetések is, amik itthoni és út közbeni felkészüléssel váltak meghatározó élménnyé. Az egyik legszebb kirándulásom Port Meadow-ba volt (*lásd képen fönt*), ami egy több ezer éve szántatlan, hagyományos rét, ahol csak a város szabad lakói (középkori hagyományból eredeztethető jog) legeltethetik lovaikat, marháikat a mai napig. A másik a négy kilométerre lévő Iffley falujában román stílusú temploma, mely javarészt megőrizte ősi jellegét egy majd kétezer éves tiszafa mellett a Temze egyik kanyarulata melletti dombon.

A kurzus végén minden résztvevő kapott egy a teljesítést igazoló díszlapot, és egy hónapos hozzáférést a kurzus anyagának digitális változatához, amit előre elkészített mappákban tarthattunk, próbálhattunk ki.

IV. Disszeminációs tervek

Úgy gondolom, hogy a mobilitás értékes volt, rengeteg módszertani finomságot jegyzeteltem le, a nagy kérdés, hogy a rohanó hétköznapokban mennyit fogok tudni beépíteni ezekből a tanóráimba. A nyelvismeretem, kulturális ismereteim, rálátásom más országok oktatására is jelentősen bővült.

Remélhetőleg a legnagyobb haszonélvezői ennek a két hétnek a diákjaim lesznek, igyekszem hasznosítani és beilleszteni az újdonságokat. Az újdonságokról több formában (fényképekkel, szóbeli beszámolóval, megosztott dokumentumokkal, közös csoporton belüli disszeminációval) fogok iskolám tanári közösségével közösen gondolkodni és tapasztalatot cserélni. E mellett jövőre Oxfordba utazó kollégámmal külön megbeszéléseket folytatunk és igyekszem segíteni, hogy hatékonyan töltsé idejét ebben a csodálatos városban.

Dicső-Erdődi Balázs

Budapest, 2019.08.25

